

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ · ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026

Η «ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ» ΤΗΣ ΑΤΑ ΠΟΥ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗΚΕ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΜΗΔΕΝ

Στις 13 Νοεμβρίου 2025, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις ΣΕΚ, ΠΕΟ, ΔΕΟΚ και ΠΑΣΥΔΥ υπέγραψαν με ΟΕΒ και ΚΕΒΕ την «Καταρχήν Μόνιμη Συμφωνία για την ΑΤΑ» και την πανηγύρισαν ως ιστορική κατάκτηση. Η **ΙΣΟΤΗΤΑ αποκλείστηκε από το τραπέζι της διαπραγμάτευσης, όπως αποκλείστηκε και από την πανσυνδικαλιστική συνεργασία**. Σήμερα, με την ακρίβεια να καλπάζει, αναρτούμε τα δύο επίσημα έγγραφα — τη Συμφωνία και την Εγκύκλιο Αρ. 1780 του Υπουργείου Οικονομικών (8/1/2026) — και καλούμε κάθε εργαζόμενο να τα διαβάσει. Οι αριθμοί δεν χρειάζονται σχόλια· χρειάζονται μόνο ανάγνωση.

Τι λένε τα έγγραφα. Η Εγκύκλιος ορίζει αυτολεξεί: καταβολή από 1/1/2026 «ποσοστού 80% της αύξησης του υποκείμενου δείκτη υπολογισμού της ΑΤΑ **κατά το 2025**» και από 1/7/2026 «ποσοστού 90% της αύξησης του υποκείμενου δείκτη **κατά το 2025**». Και τα δύο «βήματα αποκατάστασης» του 2026 υπολογίζονται δηλαδή πάνω στον πληθωρισμό του 2025, ο οποίος — όπως αναγράφει η ίδια η Εγκύκλιος — ήταν **0,13%** (δείκτης 113,61 έναντι 113,46). Αποτέλεσμα: αναπροσαρμογή **0,10% τον Ιανουάριο και 0,12% συνολικά τον Ιούλιο** (επίδομα από 12,56% σε 12,67% και 12,70% αντίστοιχα). Σε βασικό μισθό €2.000, αυτό μεταφράζεται σε **περίπου 2 ευρώ τον μήνα** — και το πολυδιαφημισμένο «δεύτερο βήμα» της 1ης Ιουλίου 2026 προσθέτει **ούτε ένα ευρώ (περίπου 60 σεντ)**.

Η ουσία του τεχνάσματος. Όταν υπογραφόταν η Συμφωνία, τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας ήταν δημοσιευμένα και γνωστά σε όλους: ο πληθωρισμός του 2025 έτρεχε γύρω στο μηδέν. **Όσοι υπέγραψαν γνώριζαν ότι χάριζαν τα βήματα του 80% και του 90% σε χρονιά μηδενικής βάσης — «αποκατάσταση» επί χάρτου, με μηδενικό κόστος για κράτος και εργοδότες και μηδενικό όφελος για τον εργαζόμενο** — ενώ το μόνο βήμα με πραγματικό αντίκρισμα, το 100%, μετατέθηκε για την 1η Ιουλίου 2027. Στο μεταξύ, ο εργαζόμενος αφέθηκε **δεκαοκτώ ολόκληρους μήνες (1/1/2026–30/6/2027) χωρίς καμία τιμαριθμική θωράκιση**· τους έξι ήδη τους διανύουμε και απομένουν άλλοι δώδεκα. Την ώρα που τον Μάιο 2026 ο εθνικός πληθωρισμός έτρεξε στο 2,55% (μεταφορές +9,5%, τρόφιμα +2,86%) και η Eurostat εκτίμησε τον εναρμονισμένο δείκτη στο 3,7%, την ακρίβεια την πληρώνουμε σήμερα στο ράφι· η «αποζημίωση» θα έρθει τον Ιούλιο του 2027, **χωρίς ένα ευρώ αναδρομικά**.

Τι ίσχυε επί δεκαετίες — και τι ξεπουλήθηκε. Ο θεσμός, κατάκτηση των εργατικών αγώνων του 1944, αποδιδόταν **ανά τρίμηνο μέχρι την εισβολή του 1974** και, από την επανалειτουργία του το 1977 μέχρι το πάγωμα του 2013, **κάθε 1η Ιανουαρίου και 1η Ιουλίου**: οι συνολικές απολαβές αναπροσαρμόζονταν στο τέλος κάθε εξαμήνου περιόδου, με βάση τη μεταβολή του μέσου όρου του δείκτη έναντι του αμέσως προηγούμενου εξαμήνου — η ακρίβεια περνούσε στον μισθό μέσα σε λίγους μήνες. Η νέα Συμφωνία υποβαθμίζει τον θεσμό σε **μία αναπροσαρμογή τον χρόνο, υπολογισμένη στο προηγούμενο ημερολογιακό έτος** — μόνιμη υστέρηση 12 έως 18 μηνών. Επιπλέον: **πλαφόν πληθωρισμού 4%**, όπου ό,τι το υπερβαίνει **διαγράφεται οριστικά** και δεν μεταφέρεται· και ρήτρα ανάπτυξης που μηδενίζει την ΑΤΑ ακριβώς στις χρονιές κρίσης, όταν ο εργαζόμενος τη χρειάζεται περισσότερο. Η δε **«επέκταση σε όλους τους εργαζομένους»** υποβιβάστηκε σε ευχολόγιο, χωρίς χρονοδιάγραμμα και χωρίς δέσμευση.

Η πάγια και διαχρονική θέση της ΙΣΟΤΗΤΑΣ: η ΑΤΑ **πρέπει να κατοχυρωθεί στον Νόμο — και στο ίδιο το Σύνταγμα — ώστε να αποδίδεται σε έκαστο εργαζόμενο**, και όχι μόνο στον δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα και στους καλυπτόμενους από συλλογικές συμβάσεις. Είναι αναγκαία συνθήκη για την ίση μεταχείριση των εργαζομένων, για την προστασία του πραγματικού μισθού όλων ανεξαιρέτως, και για να πάψει ένας θεσμός οκτώ δεκαετιών να είναι όμηρος διαπραγματευτικών συσχετισμών και «καταρχήν» συμφωνιών που υπογράφονται ερήμην των πολλών.

Πέραν τούτου, η ΙΣΟΤΗΤΑ διεκδικεί: (1) **έκτακτη αναπροσαρμογή την 1η Ιουλίου 2026**, υπολογισμένη στην πραγματική αύξηση του ΔΤΚ του α' εξαμήνου 2026, ώστε να κλείσει τώρα η «νεκρή ζώνη»· (2) **αναδρομική αποζημίωση** της απώλειας αγοραστικής δύναμης που ήδη συντελείται από την 1η Ιανουαρίου 2026, και για όσο διάστημα αυτή διαρκέσει· (3) **κατάργηση του πλαφόν 4%**· (4) **επαναφορά της εξαμηνιαίας απόδοσης**, όπως ίσχυε από το 1977 μέχρι το 2013· (5) **θεσμοθετημένη συμμετοχή της ΙΣΟΤΗΤΑΣ** σε κάθε διαβούλευση που δεσμεύει τους εργαζομένους· (6) **δημοσιοποίηση των πρακτικών και των μελετών που τέθηκαν ενώπιον των μερών πριν τις 13/11/2025**.

Δεν κρίνουμε τη Συμφωνία από τα δελτία τύπου όσων την υπέγραψαν ερήμην μας — την κρίνουμε από την απώλεια της αγοραστικής δύναμης έκαστου εργαζομένου. **Τα ποσοστά δόθηκαν εκεί που δεν κόστιζαν τίποτα· το 100% κρατήθηκε για αργότερα· και ο εργαζόμενος κρατήθηκε όμηρος της αναμονής.** Η ΑΤΑ υπήρξε επί δεκαετίες αυτόματη, έγκαιρη και πλήρης προστασία του πραγματικού μισθού — όχι λογιστική άσκηση πάνω στο μηδέν. **Εκεί πρέπει να την επαναφέρουμε: για όλους, με νόμο.**

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΣ ΙΣΟΤΗΤΑ

Συνημμένα: (1) Καταρχήν Μόνιμη Συμφωνία για την ΑΤΑ, 13/11/2025 · (2) Εγκύκλιος ΥΠΟΙΚ Αρ. 1780, 8/1/2026